

τος και του Τσάρου Τσάβιν... 'Ο εβραϊσμός του γέλωτος' πρέπει να έχει υπ' όψιν του ότι αν η προσπάθειά του αποδειχθή ότι είναι θράσος και τίποτα περισσότερο, το θράσος αυτό θα το πληρώσει πολύ άκριβα!...

'Ιδού τώρα και η απάντηση του Ζώρς ντ' Εσπαριζιές, ο οποίος δέχτηκε τον δημοσιογράφο στο γραφείο του, γεμάτο από άναηστικά του Ναπολέοντος, από στολιές και άλλα τόν στρατιωτών της Μεγάλης Στρατιάς και από κομψοποιημένες σημειώσεις με τον Άστο του Αιτωροκόπου :

— Πρέπει να δω προηγουμένως το φίλμ—άποκρίθηκε ο γραφιάς «Ναπολεοντογράφος»—για να πιστέψω ότι ο Σαρλώ είχε πράγματι το κομψό και να ικανοποιηθώ το ρόλο του Κορσιζανού... Άπορώ πως πάρα από το ναυ του κομψού αυτού ήρωα που να ενσαρκώση έναν τύπο, με τον οποίο δεν έχει καμιά φυσική ομοιότητα... 'Ο ιστοριογράφος είχε χείλη λεπτά, ενώ τα χείλη του Τσάβιν είναι παχιά... "Όσο μεγαλύτερη και αν είναι ο Σαρλώ—και αυτό καινείς, βέβαια, δεν τοίμα να το άμφισβητήσουν...—θα εάναται σαν γελιογραφία, σαν παρωδία, του άνδρου που συγκλόνισε τον κόσμο... Πολύ φοβόμια μήπως ο Σαρλώ δεν μπορούσε να λησμονήσει τον παλιό κομψό, όποτε δεν αποκλείεται να τον δούμε να περπατά με το χαρακτηριστικό του βάδισμα στα κατορθώματα της νήσου της 'Αγίας 'Ελένης!... Πράγματι : Πώς θα τα κατορθώα ο Τσάβιν να περπατά με τα πόδια προς τα μέσα, όπως όλοι οι άνδρουποι ;... Το αποτέλεσμα της αλήθης της ιστορίας θα είναι να δημοσιογήσει ο Σαρλώ—κατά την προσωπική μου γνώμη—ένα άζωμια κομψό τύπο. Μά αν βλεψ ή προηγουμένως κομψές δημοσιογίες του σταθερότητα της δόξα του, ίσως ή επιτυχία που θα σημειώση με τον Ναπολέοντα να τον...καταβαρσώσθω, να τον κάνει άτυπασητικό στο κοινό. Υπάκουον όμοιωμα πρόσωπα, τα όποια ο κόσμος λατρεύει σαν ήμώδους... Άλλοίμονον σ' εκείνον, που θα άποπειραθή να τα γελιοποιήσθω!...

"Υστερα από τις παραπάνω «αποθήρες» γνώμες των ειδικών της Γαλλίας, φαντάζεσθε τι θόρυβος θα δημοσιογήρή όταν θα προβληθή το φίλμ του Σαρλώ ! Δεν αποκλείεται όμως ή προβολή της ταινίας αυτής να έχει ή' άποτέλεσμα να έστρατεύει του Γαλλικού Έθνους κατά του Σαρλώ. Δεν αποκλείεται όμως και να κατορθώση ο μεγαλοφυής κομψός να δημοσιογήση έναν τέτοιο τύπο Ναπολέοντος, όποτε να προκαλή τον ένδοσιασμό και εκείνον άζωμια, που εγκράζονται σήμερα με τόσους ένδοσιαμούς για την προσπάθειά του καλλιτέγους. Και αν το γούσιμα του «Ναπολέοντος» άρχισε ήδη να προκαλή τόσες συζητήσεις, τι θα γίνει όταν ο Σαρλώ, πραγματοποιώντας το καλλιτεχνικό του όνειρο, άποφασίσει μιά μέρα να έμψιασθή στην όδονη και ως Χριστός ;...

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙΒΟΥΛΕΤΟΥ

Κάποτε ο Τριβουλέτος, ο περίφημος γελοιοποιός του Φραγκίσκου Α', περιηλάσσε έναν άνδρα. 'Ο άνδρας αυτός ήταν έποικονομικός άνθρωπος, αλλά στο τέλος δεν κατήχηκε και φώναξε στο γελοιοποιό : —Πρόσθετε, κωμικοποιή μου, γιατί θα σ' σκοτώσω στο ξύλο !... 'Ο Τριβουλέτος τα χροαίτησε. 'Επρέξε λοιπόν άμείσως στον βασιλέα και του ανέφερε την άπειλή του άνδρου. —Σε άπειλω, λοιπόν, πως θα σ' σκοτώση ; του είπε ο Φραγκίσκος, άφορ τον άκουσε. —Μάλιστα, Μεγαλειότατε ! του άπάντησε, με δάκρυα στα μάτια, ο Τριβουλέτος. —'Ας τοίμησει να το κρίνει, ξανάτε ο Φρειδερίκος, και σου δίνω το λόγο μου, ότι θα τον κομψώσω ύστερα από δέκα λεπτά... —'Αχ, Μεγαλειότατε !... άπάντησε ο έξεπνότερος Τριβουλέτος. Καλύτερα θα κάνατε να τον κομψώσατε ένα τέταρτο πριν με σκοπήση !...

ΛΟΓΟΓΡΑΦΟ ΚΑ

ΠΑΛΛΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Κατά το 1500 έπαρκοίονταν πολύ παράξενα έθιμα στην πρωτεύουσα μας. Ένα απ' αυτά, το όποιον άφορούσε να ντυνόμενα παιδιά, ήταν το εξής : "Όταν γεννιότανε ένα παιδί, το άλάτιζαν, τοιδώναν και έκανε ζωικό ροδιού και του φορούσαν ένα ποικάμισο φτιαγμένο από ένα παλιό ποικάμισο του πατέρα του. Την τρίτη μέρα πάλιν — όταν επέγαυαν ή Μοίρες, καθώς λέγανε, να μαρμόνουν το μωρό — έδναν τους σκαλίους του σαιτιού και βγάζανε κάθε πράγμα απ' την είσοδο, για να μη σκονιάψουν ή Μοίρες. "Αν το βρέφος ήταν άρσενικό, βάζανε κάτω από το μαξιλάρι του, για γούρι, ένα μαχαίρι, ένα χρυσό νόμισμα και ένα Εύαγγέλιο. "Αν ήταν θηλυκό, βάζαν το Εύαγγέλιο, διάφορα χρυσά κομψιματα και μαργαρίτια.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

—Δεν πρέπει να έχουμε καμιά άλλη άπαιτήρα από τις γυναίκες μας, εκτός του έρωτος και της χαράς. Σαίξπηρ —'Η γυναίκα μπορεί να σου πη ψέματα, χωρίς κανένα λόγο, ενώ ο άνδρας για να πη ψέματα πρέπει να υπάρχει κάποιος λόγος. Π λ ο ο υ δ ε ν —'Η εύτυχία της οικογενείας είναι ή χαρά της ζωής. Ρουσσώ —Από τα αγαθά της ζωής, το καλύτερο είναι μιά καλή γυναίκα. 'Η καλή γυναίκα είναι ή κατάρα της ζωής. Σιμωνίδης —'Η μετροφορονη δίνει μεγάλη κέρδη στις γυναίκες : Μεγαλώνει την ομορφιά τους και σκεπάζει την άσχημία τους. Φοντενέλ —'Η γυναίκες έπεινούν, χωρίς καμιά ύστεροβουλία, αλλά μόνον εξείνουν που τις θαμιάζουν. Ρουσσώ —'Η καρδιά μιάς φίλάσσης γυναίκας είναι ένα τριαντάφυλλο, από το όποιο κάθε έρωστης άποσπά ένα πέταλο, κι' έτσι δεν μένον στο τέλος παρά μόνον τ' άγαθία για τον άνδρα της. Σοφία 'Αθων —"Αν έλειπε ή γυναίκα, ο άνδρας θα ήταν τραχύς, βάνασος, μισάνθρωπος και δεν θαζερε τί είνε χάρις. Σατωμαριά ν —'Ο έρωτας δεν βρεθεί τα ελαττώματα και ή φίλια τα παραβλέπει. Β. Ουγκώ —'Η γοηψία όταν μιλούν για τις κοπέλλες, ξεχνούν ότι ήταν κάποτε κι' αυτές νέες. Κι' ή νέες πάλι, όταν μιλούν για τις γοηψές, δεν σκέπτονται ότι κι' αυτές θα γεράσουν μιά μέρα... Μαντάν Σ τ έ ε λ —'Ο έρωτας και το λογικό μιάζουν με τον ήλιο και το φεγγάρι, που όσον ο ένας ανατέλλει, το άλλο γέρνει στη δύση του. —'Α χροή της καρδιάς πληθύνονται μόνον όταν έχουν έγγοητην την τιμή. 'Αλφρ. Μυσσέ —'Η γυναικεία καρδιά μιάζει με τα 'Ισπανικά σπιτια, που έχουν πολλές πόρτες, αλλά λίγα παράθυρα, και είναι συνεπώς εύκολότερο να μη κανείς μέσα σ' αυτό, παρά να ιδή απ' έξω τί γίνεται μέσα. Π φ λ δ έ Κ ό κ —Μονάχα μιά γυναίκα που μπορεί να μιλήσει, μπορεί και ν' άνατήση. 'Αλφρ. Μυσσέ —Μιά γυναίκα για να κρατήση ένα μυστικό πρέπει να πάρη 5-6 τουλάχιστον βορπούς. Π φ λ δ έ Κ ό κ —Είνε αδύνατον νάη άδικο μιά γυναίκα που αγαπάται. —Προκειμένου για τον έρωτα, μπορεί κανείς να πη : «Κάλλιο ποτέ, παρά άργά !... Νινόν ντ έ Λ α γ κ λ ό —'Η γυναίκες έχουν μιά άρρώστεια : την αγάπη. Κι' ένα φάρμακο : την αγάπη. 'Αλφρ. Μυσσέ —Μικρή γυναίκα, μεγάλο φάρμακο. Γ α λ λ ι κ ή π α ρ ο ι κ ι α —Στον έρωτα δεν υπάρχει ή πύ άμορφη, αλλά ή πύ τσαλίνα. Κυρία ντ έ Τ α ν λ έ ν —Δεν υπάρχει πιο θελκτικό πλάσμα στον κόσμο δλον από την γυναίκα, αλλά ή αστάθειά της και στις ιδέες της και στα αισθήματα της, την κάνει άνοητόρη. Μ π α λ ζ ά κ —'Η γυναίκα είναι ένας φωτόλοιστος όδησος σε μικρογραφία. Τόσο δε μακριά απ' αυτήν βρίσκεται ο άνδρας, όσο κι' ή γη από το στερέωμα. Κ ά λ δ ε ρ ο ν —Στο χορό κάθε άντερα είναι για την χοή της ένας προζενήτης μεταποιημένος. Λ ε ω ν Γ κ ο ζ λ ά ν —Όι ήταν άπάντισσα που εύτυχισμένες ή γυναίκες, άν φροντίζαν για το πνεύμα τους κατά το ήμισο απ' ό,τι φροντίζουν για το πρόσωπο τους. Κα Καταιλία Φέ —'Η περισσότερες γυναίκες επιδιώκουν ν' άμιατήσουν, μόνο και μόνο για να μετανοήσουν κατόνιν. Φοντενέλ —'Ο έρωτας, όπως κατάντησε σήμερα, δεν είναι παρά ή ανταλλαγή δύο φαντασιοληξιών κι' ή επαγή δύο έπιδεικνίδων. Σ α μ φ έ ρ —'Πότε θα πάσουν λοιπόν να θεωρούν θριαμβόν για τον άνδρα την άτίμια μιάς γυναίκας ; Κ ό μ η σ σ α Σ ά ρ α —'Η γυναίκες συνήθως να κάνουν την ύπερήφανη στους άνδρες που δεν άξίζουν άπολύτως τίποτε. 'Αλφρ. Ρικάρ —Το πνεύμα της γυναίκας είναι ύδραργυρος και ή καρδιά της κερί. Κ ι ν ε ζ ι κ ή π α ρ ο ι κ ι α —'Η άρετή της γυναίκας είναι ένας πολιτικός μανδύας, που την προφύλασσει από τις βροχές. Π ε ρ σ ι κ ή π α ρ ο ι κ ι α —'Η καλύτερη γυναίκα είναι εκείνη που σ' αγαπάει. 'Α ρ α β ι κ ή —'Ο άνδρας μπορεί να κατηγορήση τον έαυτό του, ή γυναίκα όμως ποτέ. Τ ο υ ρ κ ι κ ή —'Η καλύτερη γυναίκα του κόσμου δεν γεννήθησε άζωμια. 'Ι σ π α ν ι κ ή —'Αλλοίμονον στον άνδρα εκείνον, που δεν βάζει διπλά χάλια για την γυναίκα του !... Β ε δ ο υ ρ ι κ ή

